

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 7. května 2015 v řízení o vydání vyžádaného **A. (alias A.) P. (alias P.) A.**, nar. xxx v Xxx, Afghánská islámská republika, afghánského státního příslušníka, posledně bytem Spojené arabské emiráty, xxx, v České republice bytem a adresa pro doručování xxx, k trestnímu stíhání do Spojených států amerických

t a k t o :

Podle § 95 odst. 1 zák. č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních **je p ř í p u s t n é v y d á n í k trestnímu stíhání do Spojených států amerických vyžádaného**

A. (alias A.) P. (alias P.) A.,

nar. xxx v Xxx, Afghánská islámská republika, afghánského státního příslušníka, posledně bytem Spojené arabské emiráty, xxx, v České republice bytem a adresa pro doručování xxx,

pro trestný čin podplácení veřejného činitele v rozporu s Hlavou 18 Sbírky zákonů Spojených států, § 201 (b)(1)(A) a § 201 (b)(1)(C), kterého se měl dopustit tím, že v měsíci, nebo kolem měsíce července 2014 a v měsíci, nebo kolem měsíce září 2014, ve státě a Východním okrese Kalifornie a jinde, korupčně nabídl a slíbil, přímo a nepřímo, cennou věc veřejnému činiteli s úmyslem ovlivnit úřední úkon a přimět veřejného činitele, aby provedl čin v rozporu s jeho zákonnou povinností, tedy nabídl a slíbil peníze a jiné cenné věci důstojníkovi letectva Spojených států, který sloužil jako smluvní důstojník a byl přidělen na leteckou základnu Travis v okrese Solano, Kalifornie, aby provedl čin v rozporu s jeho zákonnou povinností, aby udělil smlouvu na elektronické zámky dveří a aby přiměl důstojníka k odhalení důvěrných informací o cenové nabídce týkající se této smlouvy a v rozporu s jeho zákonnými povinnostmi.

O d ů v o d n ě n í

Ministerstvo spravedlnosti Spojených států amerických požádalo cestou Ministerstva spravedlnosti České republiky s odkazem na Smlouvu mezi republikou Československou a Spojenými státy Severoamerickými o vzájemném vydávání zločinců ze dne 2.7.1925, ve znění jejích dvou dodatkových úmluv z 29.4.1935 a z 16.5.2006, pro ČR publikovaných pod č. 48/1926 Sb., č. 185/1935 Sb. a č. 8/2010 Sb.m.s. (dále jen Smlouva o vydávání), o vydání A. P. (též při přepisu jako A. P.) A. k trestnímu stíhání do Spojených států amerických pro skutek popsany ve výroku tohoto usnesení právně kvalifikovaný jako trestný čin podplácení veřejného činitele v rozporu s Hlavou 18 Sbírky zákonů Spojených států, § 201 (b)(1)(A) a § 201 (b)(1)(C). Za tento trestný čin je vyžádaný ohrožen uložením trestu odnětí svobody až na 15 let.

Po skončení předběžného šetření podle § 92 odst. 1 zák. č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních (dále ZMJS) podala státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze k Městskému soudu v Praze návrh ze dne 2.2.2015, sp. zn. KZM 914/2014, na rozhodnutí o přípustnosti vydání vyžádaného A. k trestnímu stíhání do Spojených států amerických podle § 95 odst. 1 ZMJS. Státní zástupkyně dospěla k závěru, že jsou splněny podmínky pro vyslovení přípustnosti vydání A. k trestnímu stíhání do Spojených států amerických pro jednání spočívající v tom, že nabídl a slíbil peníze a jiné cenné věci důstojníkovi letectva Spojených států, který sloužil jako smluvní důstojník a byl přidělen na leteckou základnu Travis v okrese Solona, Kalifornie, aby mu zajistil smlouvu na elektronické zámky dveří a odhalil mu důvěrné informace o cenové nabídce týkající se této smlouvy. Tajný lidský zdroj na základě předchozí spolupráce, kdy již obdržel v roce 2011 od A. P. A. úplatky výměnou za udělení smluv v Afghánistánu ve výši 30.000 USD, se spojil v červenci 2014 prostřednictvím e-mailu s A. P. A. a v následné e-mailové a telefonické komunikaci projednávali možnost získání vládních smluv a důvěrné cenové nabídky výměnou za úplatky. Dne 5. 8. 2014 při telefonickém hovoru informoval tajný lidský zdroj A. P. A. o smlouvě na elektronické zámky dveří. Dne 6. 8. 2014 sdělil tajný lidský zdroj A. P. A., že potřebuje účet pro smluvního důstojníka z 60. smluvní letky na letecké základně Travis, s čímž A. P. A. souhlasil. Dne 25. 8. 2014 projednávali tajný lidský zdroj a A. P. Aarinpur nadcházející smlouvu na elektronické zámky v hodnotě přes 1,1 milionů USD a tajný lidský zdroj řekl, že on a smluvní důstojník mohou zařídit, aby A. P. A. tuto smlouvu získal. Na dotaz tajného lidského zdroje sdělil A. P. A., že za tento obchod jim dá 30% z jeho výdělků. Poté se dohodli na částce 45.000 USD pro tajný lidský zdroj a 45.000 USD pro smluvního důstojníka. Tyto částky potvrdil A. P. A. i dne 26. 8. 2014 při dalším telef. hovoru. Po 1. 9. 2014 si vyměnili četné e-maily, kde projednávali smlouvy a různé cenové nabídky. S použitím těchto informací od tajného lidského zdroje mohl A. P. A. navýšit svou nabídku na cca 1,4 milionů USD, aniž by ztratil svou pozici nejnižší cenové nabídky. Začátkem září 2014 se dohodli na setkání v Praze s tím, že A. P. A. koupí letenku pro tajný lidský zdroj, zaplatí mu

pobyt v Praze a tyto výdaje budou částí úplatku. A. P. A. řekl tajnému lidskému zdroji, že mu úplatek předá osobně. Dne 30. 9. 2014 se setkali v Praze a zde předal A. P. A. tajnému lidskému zdroji první úplatek ve formě hodinek Rolex. Dne 1. 10. 2014 mu předal částku 5.000 USD. Poté byl A. P. A. zadržen. Za tento trestný čin lze v USA uložit trest odnětí svobody až na 15 let. Podle návrhu státní zástupkyně toto jednání naplňuje podle českého trestního zákoníku zákonné znaky zločinu podplácení podle § 332 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody až na 6 let. Vydávaný není českým státním občanem, na území České republiky nebyl odsouzen, trestní stíhání není promlčeno, žádost o mezinárodní ochranu v České republice nepodal. Státní zástupkyně navrhla, aby městský soud podle § 95 odst. 1 ZMJS rozhodl o přípustnosti vydání A. P. A. k trestnímu stíhání do USA.

Podle § 95 odst. 1 ZMJS po skončení předběžného šetření soud na návrh státního zástupce rozhodne ve veřejném zasedání, zda je vydání přípustné. Teprve po právní moci takového rozhodnutí předseda senátu předloží věc Ministerstvu spravedlnosti ČR podle § 95 odst. 5 ZMJS. Podle tohoto ustanovení může ministr spravedlnosti, v případě pochybnosti o správnosti rozhodnutí soudu, nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy byla věc ministerstvu předložena, podat Nejvyššímu soudu návrh na přezkoumání takového rozhodnutí. Podle § 97 ZMJS o povolení či nepovolení vydání do cizího státu rozhoduje ministr spravedlnosti poté, co je soudem pravomocně rozhodnuto o přípustnosti vydání.

A.P. (alias A. P.) A. (nepřesnost v jeho jménu je dle vyjádření vyžádaného dána přepisem jména zejména při udělování víz) ve veřejném zasedání konaném u Městského soudu v Praze setrval na svém stanovisku, které vyslovil při vzetí do předběžné vazby a při výslechu před státní zástupkyní, že **s vydáním k trestnímu stíhání do Spojených států amerických zásadně nesouhlasí**, neboť celé jednání bylo vyprovokováno agenty FBI a je založeno na lži. Vyžádaný uvedl, že je slušný člověk, žije s manželkou a dvěma dětmi v xxx, do České republiky přijel kvůli obchodu na dva dny a byl zde zadržen, nikdy trestný čin nespáchal, státního úředníka neviděl a nepodplácel. Stejná provokace byla učiněna vůči L:A. V Praze se sešel s J. R., se kterým se v letech 2010 – 2011 seznámil v Afghánistánu. Jednalo se o amerického úředníka, který v Afghánistánu zařizoval vládní smlouvy pro armádu. Vyžádaný vyloučil, že by J. R. a v letech 2010 – 2011 v Afghánistánu podplácel. J. R. ho kontaktoval po několika letech někdy v roce 2014 e-mailem. Obsah e-mailové korespondence si vyžádaný nepamatuje, jednali o kontraktu ohledně zámeků do dveří v počtu 1.000 kusů. Smlouva měla být provedena na území USA, od úřední osoby v USA, jejíž jméno si nepamatuje, dostal e-mail, aby nabídku ocenil, což učinil. Podle názoru vyžádaného nebyla smlouva pravdivá, proto přijel do Prahy, aby to zjistil. Vyžádaný popřel, že by v Praze předal R. hodinky Rolex a částku 5.000,- Kč jako úplatek. Hodinky dal R. do úschovy do sejfů, protože jeho pokoj sejf neměl, částka

5.000,- Kč byla půjčka R.. Protože R. stále tvrdil, že nemá peníze, vyžádaný mu zaplatil letenku a hotel v Praze.

K osobě vyžádaného A. bylo dále zjištěno, že je afghánským státním občanem, žije se svojí manželkou a dvěma dcerami ve xxx, podniká se svojí společností v Afghánistánu, do České republiky přijel na obchodní setkání s R., nemá zde povolen žádný pobyt, o mezinárodní ochranu nežádal, na území České republiky nebyl nikdy soudně trestán. Vyžádaný byl zatčen v Praze dne 2.10.2014 a usnesením městského soudu vzat do předběžné vazby, a to na základě zatykače vydaného Soudem spojených států amerických pro Východní okres státu Kalifornie dne 11.9.2014 pod č. případu 2:14-cr-0251 MCE. Vyžádaný byl z předběžné vazby propuštěn městským soudem dne 4.5.2015 poté, co důvody předběžné vazby byly nahrazeny přijetím peněžitě záruky ve výši pěti milionů Kč, přijetím záruk za další chování vyžádaného podle § 73 odst. 1 písm. a) tr. řádu a vyslovením zákazu vycestování do zahraničí podle § 73a odst. 3 tr. řádu.

Městský soud v Praze po výsledku vyžádaného A. a po provedení listinných důkazů, tj. extradičních materiálů předložených americkými orgány v originále, listin shromážděných státní zástupkyní v rámci předběžného šetření a předložených obhájcem, jakož i dodatkových informací vyžádaných městským soudem, dospěl k závěru, že návrh státní zástupkyně je důvodný, neboť byly splněny zákonné podmínky podle § 95 odst. 1 ZMJS pro vyslovení přípustnosti vydání A. P. (alias A. P.) A. k trestnímu stíhání do Spojených států amerických pro skutek uvedený v extradičních materiálech a popsany ve výroku tohoto usnesení, právně kvalifikovaný jako trestný čin podplácení veřejného činitele v rozporu s Hlavou 18 Sbírky zákonů Spojených států, § 201 (b)(1)(A) a § 201 (b)(1)(C). Městský soud oproti návrhu státní zástupkyně upravil popis skutku v souladu s obžalobou, která byla na vyžádaného podána dne 11.9.2014, č. případu 2:14-cr-0251 MCE u Soudu Spojených států amerických pro Východní okres státu Kalifornie (č.l. 266-268 spisu). Další jednání uvedené v návrhu státní zástupkyně, které vyplývá z extradičních materiálů, městský soud zvážil při rozhodnutí o přípustnosti vydání a posouzení námitky vyžádaného, že se v daném případě jednalo o tzv. „policejní provokaci“, která vylučuje trestnost činu a tím i rozhodnutí o přípustnosti vydání.

Ministerstvo spravedlnosti Spojených států amerických předložilo extradiční materiály, jejichž obsah je v souladu s Článkem I Smlouvy mezi republikou Československou a Spojenými státy Severoamerickými o vzájemném vydávání zločinců ze dne 2.7.1925, ve znění jejích dvou dodatkových úmluv (pro ČR publikovaných pod č. 48/1926 Sb., č. 185/1935 Sb. a č. 8/2010 Sb.m.s.), a které umožňují rozhodnout o přípustnosti vydání. Oproti námitkám vyžádaného prezentovaným jeho obhájcem, je městský soud toho názoru, že americké orgány podaly takové důkazy o trestném činu, které podle zákonů platných v místě, kde

uprchlý zločinec nebo osoba takto obviněná bude dopadena (České republiky), postačí, aby ospravedlnily jejich zatčení a dodání k soudu, kdyby byli tento trestný čin spáchali na tomto území (článek I Smlouvy o vydání). Městský soud považuje za dostatečné, k učinění závěru o důvodnosti trestního stíhání vyžádaného pro předmětné jednání, místopřísežné prohlášení státního žalobce pro Východní okres Kalifornie Michaela M. Beckwitha (č.l. 262-265 spisu), místopřísežné prohlášení zvláštního agenta Federálního vyšetřovacího úřadu (FBI) Matthew S. Younga (č.l. 271-274 spisu) a dodatkové informace, které městský soud prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti České republiky vyžádal a které byly americkými orgány ve stanovené lhůtě poskytnuty (na rozdíl od vyžádaného, který slíbil předložit předmětnou e-mailovou komunikaci, což neučinil). Jedná se o přepis e-mailové komunikace mezi vyžádaným a v extradičních materiálech uvedeným tajným lidským zdrojem (CHS-48813), kterým je ve skutečnosti J. S. R., a přepis povolených záznamů telefonických rozhovorů mezi těmito osobami a veřejným činitelem, a to za dobu od 21.7.2014 do 9.9.2014, jakož i protokol o výsledku J. S. R., nar. xxx ze dne 12.8.2014. Obsah těchto listin koresponduje s citovanými místopřísežnými prohlášeními agenta FBI Younga a státního žalobce Beckwitha. Těmito důkazy je dostatečně dokumentována trestná činnost, pro kterou je vyžádaný ve Spojených státech amerických trestně stíhán a pro kterou je žádán, jakož i korupční jednání, kterého se měl vyžádaný dopustit ve vztahu k R. v roce 2011 v Afghánistánu na základně Camp Phoenix (vyžádaný měl R. zaplatit ve dvou splátkách celkem 30.000 USD jako úplatek za udělení 4-5 plošných kupních smluv (BPA – Blanket Purchase Agreement) jeho společnosti ICC (Integrity Construction Company)).

Pokud jde o jednání, pro které je vyžádaný ve Spojených státech amerických trestně stíhán a žádán, a které je právně kvalifikováno jako trestný čin podplácení veřejného činitele v rozporu s Hlavou 18 Sbírky zákonů Spojených států, § 201 (b)(1)(A) a § 201 (b)(1)(C), pak toto by mohlo být v České republice právně posouzeno jako zločin podplácení podle § 332 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody až na 6 let. Je tedy nepochybné, že se jedná o extradiční trestný čin ve smyslu § 90 odst. 1 ZMJS a čl. II Smlouvy o vydávání.

K námitce vyžádaného, že nikdy nikoho nepodplácel, městský soud připomíná, že smyslem extradičního řízení není posuzování viny osoby, o jejíž vydání se jedná. V rámci řízení o vydání soud neprovádí a ani nemá možnost provádět důkazy ke zjištění, zda a za jakých okolností se stal skutek uvedený v extradiční žádosti a zda jej spáchala osoba, o jejíž vydání se žádá. Smlouva o vydávání ve svém článku I pouze vyžaduje, aby byl podán takový důkaz o trestném činu, který podle zákonů platných v místě dopadení postačí, aby ospravedlnil zatčení vyžádané osoby a její dodání k soudu, kdyby tento trestný čin byl spáchán na tomto území. Takové důkazy předloženy byly, jak je výše uvedeno. K námitce vyžádaného, že jednání, pro které je žádán, není trestné, neboť se jedná o jasný případ tzv. „policejní provokace“ (entrapment), městský soud, a to i v souladu se

závazným pokynem Ústavního soudu uloženým mu v rozhodnutí č. I. ÚS 3/15, zkoumal, zda se v daném případě jedná o tzv. policejní provokaci, což by vylučovalo trestní odpovědnost vyžádaného, či nikoli. Městský soud zvážil rozhodovací činnost Ústavního soudu řešící tuto problematiku, zejména přihlédl k nálezu Ústavního soudu ze dne 25.6.2003, sp. zn. II. ÚS 710/01, rozhodnutí č. II. ÚS 552/01, otázku tzv. policejní provokace posoudil z pohledu judikatury Nejvyššího soudu ČR a jeho stanoviska ze dne 25.9.2014, sp. zn. Tpjn 301/2014, jakož i judikatury Evropského soudu pro lidská práva (případ Teixeira de Castro proti Portugalsku, Bannikova proti Rusku, Ramanauskas proti Litvě) a dospěl k závěru, že v případě vyžádaného se o tzv. policejní provokaci, která by byla důvodem pro rozhodnutí o nepřipustnosti vydání vyžádaného k trestnímu stíhání do USA podle § 91 odst. 1 písm. e) ZMJS (*skutek, pro který se o vydání žádá, není trestným činem podléhajícím vydání*), nejedná.

Z extradičních materiálů a z dodatkových informací jednoznačně vyplývá, že to byl R. (tajný lidský zdroj), který po několika letech jako první v červenci 2014 vyžádaného e-mailem kontaktoval. Není pochyb ani o tom, že R., který je ve Spojených státech amerických trestně stíhán za korupční jednání, kterého se měl dopustit v Afghánistánu (měl přijmout úplatky mimo jiné od vyžádaného A. za přidělení vládních smluv jeho společnosti ICC), pod dohledem a vedením agentů FBI jednal s vyžádaným o získání vládní zakázky na elektronické zámky dveří, při kterém měl vyžádaný slíbit a nabídnout úplatek. Současně je zřejmé, že v průběhu této komunikace to byl sám vyžádaný, který si počínal aktivně, zasílal R. e-maily a také mu telefonoval, reagoval na nabídku osoby, o které věděl, že jde o smluvního důstojníka letecké základny Travis AFB rozhodujícího o přidělení zakázky, a že nabídl úplatek ve výši 45.000 USD pro R.a a 45.000 USD pro smluvního důstojníka (tj. 30% z výdělku v případě získání zakázky pro firmu vyžádaného) za účelem získání zakázky pro svoji společnost. Z extradičních materiálů je dále zřejmé, že vyžádaný měl obdobnou trestnou činnost páchat již v minulosti, když v roce 2011 v Afghánistánu měl smluvnímu úředníkovi R. zaplatit na úplatcích celkem 30.000,- USD za získání vládních zakázek pro jeho společnost ICC. Tato skutečnost vyplývá z výsledku R.a (zaslán jako dodatková informace), jakož i z připojeného spisu Městského soudu v Praze sp. zn. Nt 410/2013, dokumentujícího extradiční vyžádané Lida Amin k trestnímu stíhání do Spojených států amerických pro její obdobné korupční jednání v Afghánistánu vůči americkým úředníkům.

Z obsahu extradičních materiálů je tedy zřejmé, že příslušné orgány Spojených států amerických měly pádné důvody podezírat vyžádaného, že má sklon k páchání korupční trestné činnosti a že již v dřívější době R.a korumpoval. Za takové situace, když z emailové korespondence a povoleně nahraných telefonických rozhovorů je současně zřejmé, že vyžádaný poté, co byl R. kontaktován, projevil zájem trestný čin spáchat, při sjednávání korupčního jednání jednal aktivně, iniciativně navazoval

kontakty s R., navrhl výši úplatku, nelze tento případ považovat za tzv. policejní provokaci. Podle názoru městského soudu se jednalo o použití metody sting operation, při které jí vyvolaný podnět, jak tomu bylo v daném případě (prvotní kontakt vyžádaného R. a dohoda o uplacení smluvního důstojníka za účelem získání zakázky), nelze pokládat za nedovolenou provokaci, neboť takový povolený podnět byl použit vůči osobě, u níž byly prokázány její sklony (predisposition) ke spáchání činu a plány kriminální povahy (criminal design) (srovnej rozhodnutí ESLP Natalja Kuzmickaja proti Litvě, I. ÚS 591/01, I. ÚS 607/02, 1 StR 148/84). Tyto podmínky byly u vyžádaného splněny, jak je výše rozvedeno. Názor městského soudu, že se nejednalo o tzv. policejní provokaci, je v souladu s rozhodnutím Ústavního soudu č. II. ÚS 552/01, podle kterého jestliže existují nepřímé důkazy, že určitá osoba bere úplatky, je vytvoření situace (nabídnutí úplatku z policejních peněz) pouhým opatřením přímého důkazu, nikoliv provokací. V případě vyžádaného se podle názoru městského soudu jednalo o pachatele, který se podle všeho již několika útoků trestného činu dopustil, a proto nešlo ze strany policie o provokaci, ale o obstarání přímého důkazu. Takové jednání neodporuje Listině základních práv a svobod ani čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod.

Městský soud zamítl návrh vyžádaného na doplnění dokazování čtením listin, které byly předloženy obhajobou a které potvrzují suspendaci R. Tyto listiny nemohou sloužit jako důkaz u soudu, neboť byly staženy z internetu (v anglickém jazyku). Podstatné pro zamítnutí tohoto návrhu však je, že prokázání suspendace R. a není pro posouzení trestnosti činu podstatné, neboť R. s vyžádaným nejednal z pozice smluvního důstojníka, ale pouze jako prostředník mezi ním a vyžádaným. Městský soud zamítl dále žádost obhajoby na vyžádání dodatkových informací v podobě místopřísežného prohlášení (affidavit) od Marka W., zda existuje a zda se v této věci angažoval, neboť z e-mailové komunikace M., že vyžádaný při nabídnutí úplatku věděl, že zakázka bude přidělena smluvním důstojníkem (contracting officer), což bylo zřejmé i z e-mailové adresy – 60cons.Igc. xxx, a tedy že úplatek nabízí veřejnému činiteli v úmyslu ovlivnit jeho úřední úkon, aby kontrakt na elektronické zámky dveří v počtu 1000 kusů získala firma vyžádaného (součástí korupčního jednání bylo získání informací o nabídkách dalších zájemců, aby těmto mohl vyžádaný svojí nabídkou úspěšně konkurovat).

Městský soud se dále přesvědčil, že se na vyžádaného nevztahují ani další důvody nepřípustnosti vydání uvedené podle § 91 odst. 1 písm. a) – p) ZMJS, neboť vyžádaný není státním občanem České republiky, nebyla mu udělena mezinárodní ochrana podle zák. č. 325/1999 Sb. a o tuto ani nežádal. Trestní odpovědnost nebyla promlčena (článek IV Smlouvy o vydávání). Z extradičních materiálů předložených americkou stranou je zřejmé, že v případě A. se jedná o trestní stíhání pro majetkovou trestnou činnost, která nemá charakter výlučně politický či vojenský, což by bránilo jeho vydání (čl. II. Smlouvy o vydávání). V České republice se proti vyžádanému nevede pro totéž jednání trestní stíhání, vyžádaný byl v době spáchání

trestného činu trestně odpovědný a nebyly zjištěny jiné důvody vylučující jeho trestní odpovědnost, za uvedený trestný čin nelze uložit trest smrti. Nejsou známy poznatky, že by trestní stíhání pro týž skutek proti vyžádanému v některém z cizích států či v České republice skončilo pravomocným rozsudkem, bylo zastaveno nebo skončilo jiným rozhodnutím se stejným účinkem. Vyžádanému nehrozí, že by byl vystaven v USA pronásledování z důvodu svého původu, rasy, náboženství, příslušnosti k určité národnostní nebo jiné skupině, státního občanství nebo pro své politické názory. Městský soud neshledal ani překážky pro případné rozhodnutí o nepřípustnosti vydání uvedené v ust. § 91 odst. 1 písm. o) ZMJS. Trestná činnost, pro kterou je vydání žádáno, je ryze majetkového charakteru, nebyly zjištěny žádné skutečnosti, aby mohl dospět k závěru, že trestní řízení vůči A. v dožadujícím státě nebude odpovídat zásadám článků 3 a 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, či trest odnětí svobody uložený nebo předpokládaný v dožadujícím státě nebude vykonán v souladu s požadavky článku 3 této Úmluvy. Vyžádaný námitky v tomto směru ani nevznesl.

Ze všech těchto důvodů tedy městský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost, kterou je možno podat do 3 (t ř í) dnů od oznámení tohoto usnesení prostřednictvím Městského soudu v Praze. O stížnosti by rozhodoval Vrchní soud v Praze. Stížnost m á odkladný účinek.

V Praze dne 7. května 2015

JUDr. Vladana Woratschová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
H.B.